

Vindeygir, hurðar og listar

Gott og billigt arbeiði.

Hugo Øster's Maskinsniðkari,
Tlf. 216. Tórshavn. Tlf. 216.

ringu tíðunum, og so lata aðrar heysta ávoksturinn, tá tær góðu tíðirnar koma.

Fóroyingar eiga at keypa stóðirnar — annaðhvørt lögtingið einsamalt ella á tann hátt, at fólk fáa loyvi at tekna lutir, og lögtingið letur tann pening, sum í væntar, á sama hátt sum t. d. Skipafelagið Fóroyar.

»Dimmalætting« meinar, at tað er ein stór ólúka fyri Fóroyar, at hvalaveiðin fáll niður fyri í ár. Tað er kanska ikki so stór ólúka, sum »Dimma« sigur; tí »Dimma« dármar væl at gera ein elefant úr eini flugu, tá hesin elefanturin kann skaða javnaðarflokkin í Fóroyum. Nei, ólúkan er ikki stór; men er nokur ólúka hend, og er nakar Fóroyingur skyldugur í henni, so eru tað teir, sum styðja kapitalistandan, og í tí flokki er »Dimmalætting« oddafiskur, hovu-ur og hali.

J. H. D.

Organisationen.

Dens Sammensætning og Betydning.

Ved din Organisation skal du sejre.

(Karl Marx).

De fleste af os Fiskere forstaa saa udmerket godt, hvor stor Betydning en Organisation har for os, og vi er ogsaa klar over, at vi ikke kan undvære den.

Hvordan vilde det se ud for os Fiskere, om vi ikke havde Fóroya Fiskimannafelag? Ja, det kan vi alle tænke os. Vi havde fuldstændig været undergivne alt, hvad der tilfældig blev budt os. Der kan selvfølgelig indvendes en Del mod vores Organisation, men det er ikke Opgaven her, da man heller ikke maa undervurdere de Vanskeligheder, Lederne ofte har kæmpet under.

Den første Betingelse, for at en Organisation kan dannes, er, at man tager Initiativet til at slutte sig sammen Flokkevis, da hvert enkelt Individ indenfor Organisationens Rammer er en Styrkeenhed. Og naar alle disse Styrkeenheder gaar sammen i en Styrkehelhed, er denne Styrkehelhed ligesaa mange Gange stærkere end den enkelte Enhed, som der er Enheder i Helheden. For hver Gang vi tilføjer Organisationen en Enhed, forøges Styrken i Helheden. Derfor maa der agiteres for Opnaaelsen af flere Enheder indenfor Organisationens Helhed.

Hvis Organisationen skal kunne gøre Gavn i det arbejdende Folks Tjeneste, f. Eks. ved faglig, politisk saavel som kooperativ Sammenslutning, maa den være i Besiddelse af Liv — vi kender allesammen, hvad det vil sige at være Livløs — og dette Liv maa bestaa af Sjæl, Aand og Hjerte. Uden dette Liv

vil Organisationens store, sammensatte Legeme være et dødt Legeme, et livløst Legeme, der tilsidst vil opløses i en fysisk Forraadnelse — falde fra hinanden.

Sjælen i Organisationens Helhed er Kapital. Denne Kapital tilvejebringes paa forskellige Maader, men den mest naturlige og benyttede Form sker ved Indkrævning af Kontigent, der ydes af Organisationens Medlemmer (Enheden). Alene Kontigentydelse er ikke nok; der skal noget til for at holde Organisationens i Aande, og det er Agitatorerne. Paa Arbejdspladser, ombord i Skibene, maa der føres en energisk Agitation for at faa saa mange som mulig at tilslutte sig Organisationen. Det er derfor Agitatorernes Opgave at faa dette mægtige Legeme til at udvikle sig til en Kæmpeslag i den arbejdende Befolknings Tjeneste. Ved Hjælp af Organisationens Kæmpekolo maa og skal den arbejdende Befolkning sejre.

Den sidste Substans i Organisationens Kæmpelegeme er Hjerter, d. v. s. Lederne; den, der skal lede og styre denne mægtige, af flere Enheder opbyggede Helhed i den arbejdende Befolknings Tjeneste.

Det er ofte en meget vanskelig Opgave, der tilstilles Lederne, og dette Hverv lønnes ofte med uberettiget Utaknemlighed. Men skal Lederen kunne udfylde sin Plads, maa han være Opgaven voksen. Han maa være klar over, at Organisation ikke er en blot og bar Foranstaltning mod den ev. Nød og andre Anslag, der vælter ind paa den Befolkning, hvis Værn Organisationen maa anses at være. Organisationen er foruden dette ogsaa et vigtigt Led i den arbejdende Befolknings Frigørelseskamp. Lederen maa derfor have et godt Overblik udover Organisationens Rammer, saaledes at han ved, hvordan det hele virker, ved, hvor der skal sættes yderligere Aktivitet i Gang, ved, hvor Resultaterne er tilfredsstillende. Han maa vide, hvilke Midler der skal bruges paa de bestemte Steder, saa at Resultaterne viser Fremgang Aar for Aar, saa der til sidst kan noteres Sejer. Man ser heraf, at Lederens Stilling ofte er alt andet end misundelsesværdig; thi ligesom Blodet i et Menneskelegeme koncentrerer sig om Hjertet, saaledes koncentrerer det hele sig om Organisationens Hjerte (Lederen). Er Hjertet sygt, saa vil hele Legemet være sygt og svagt, hvorimod er Hjertet sundt, saa vil Legemet som Helhed være sundt og stærkt; noget andet er det, at enkelte Lemmer er syge, de vil saa blive fjernede og erstattet med nye eller helbredede.

Saaledes opbygges den ene Organisation efter den anden, for saa at udgøre, hver for sig, en Enhed indenfor den internationale Organisationshelhed.

I Besiddelse af et saa mægtigt Organisationsmaskineri vil vi

BAZAR

For 4 Aar siden paabegyndte N. I. O. G. T. atter Afholdelsen af Bazarerne med en Loge paa 14 Medlemmer. Siden da har Fremgangen været stor, og Ordenen har nu 7 Loger med ca. 800 Medlemmer rundt om paa Øerne.

Dette Afholdsarbejde, der har været til Gavn for mange Hjem og Mennesker, trænger til ikke alene at fortsættes, men ogsaa til at udvides.

Hertil kræves betydelige Midler, og »Færøernes Kredsloge« har i den Anledning opnaaet Tilladelse til at afholde en Bazar i Thorshavn Olajdag 1931, og henvender sig til Offentligheden om velvillig Støtte til denne Bazar.

Eventuelle Gaver bedes venligst tilsendt en af os underskrevne:

Bestyrelsen for Færøernes Kredsloge af N. I. O. G. T.

P. Jensen, P. J. Hansen, H. J. Michelsen, Thorshavn.
P. Olsen, Ejde, J. Olsen, Albert Jacobsen, Tveraa.

Bazarkomiteen, Thorshavn:

Fr. Vilhelmina Jensen. Fr. Elisabeth Weihe. Fr. Birgitta Poulsen.
Fr. Elsebeth Sofie Poulsen. Fr. Ellen Lützen. Fr. Else Rubeksen.
Fr. Anna Rubeksen. Fr. Elisa Haraldsen. Fr. Elisabeth M. Hansen.
Fr. Kristine Jacobsen. Fr. Maja Andreasen. Fr. Jacobine Vilhelmsen.
Fr. Ingibjörg Johansen. Fr. Emmy Berentsen. Fr. Else Thomsen.
Fr. Jacobine Hansen. Fr. Karoline Jacobsen. Hr. M. S. Viðstein.
Hr. Hans Poulsen. Hr. Edvard Smith. Hr. Jens P. Poulsen.
Hr. Ole Breckmann.

Tveraa:

Fr. Andrea Strom. Fr. Frida Strom. Fr. Alvilda Joensen.
Fr. Thomasia Haraldsen. Fr. Johanna Djurhuus.
Fr. Andrea Mortensen. Fr. Olga Hansen. Fr. Anna Helena Petersen.
Hr. J. P. Vang. Hr. Morten Michelsen.

Vaag:

Fr. Anna K. Nolsøe. Fr. Paulina Dahl-Olsen. Fr. Anna Vilhelm.
Hr. Alfred Dahl. Hr. Ole Nolsøe.

Ejde:

Fr. Bette Olsen. Fr. Magdalene Jacobsen. Fr. Johanne M. H. Poulsen.
Fr. Jorgine Mørkøre. Hr. Joen J. Ellingsgaard.

Lervig:

Fr. Martha Joensen. Fr. Dagmar Johannesen. Fr. Kathrine Mikkelsen.
Hr. Ingvar Joensen. Hr. Palle Thomsen, Gøte.

Skopen:

Fr. Hanna Hentze. Fr. Martina Winthereyg.
Fr. Hanna Elina Johannesen. Fr. Petra Eystberg. Hr. Oliver Eystberg.

Sand:

Eisenberg Hentze. Steinbjørn Davidsen. Anna K. Joensen.
Maren Kristine Joensen. Niels Winther.

HANDILSTØÐ

til gras, eplir og aðrar fruktir kunnu bileggjast nú og verða at fáa aftaná miðjan apríl hjá

J. LAMBAA,
TÓRSHAVN

Máltráður 89.

kunne hyde vores Udbyttere Trods. Den enkelte maa derfor gøre sig klart, at det er den enkeltes Pligt at være med. Kapitalen organiserer sig til Kamp mod den arbejdende Befolkning, og for at modstaa Kapitalens Tryk, maa skabes et Modtryk, der er stærkt nok til at overvinde det førstnævnte. Man kan simpelthen ikke undvære Organisation, den er det arbejdende Folks Livsnærvæ; tag den bort, og den arbejdende Befolkning og dens Frihedsbestræbelser vil dø hen, ligesom en Mand, der skærer Pulsåren over, vil bløde sig til døde.

»Ved din Organisation skal du sejre«. Skal disse Ord blive Sandhed for os Fiskere og Arbejdere, maa vi gøre alt for at styrke og udbygge vores Organisationer, saa de kan blive til virkelig Gavn og være et Middel til Opnaaelsen af, vort store Maal, Socialismens Gennemførelse og Oprettelsen af et Samfund, hvor Udbytningen ikke eksisterer.

Streymur.

B. D. S. og Færø-Sejladsen.

Fra Tid til anden kan man høre Ytringer om, at hvis vi ikke havde Hurtigruten Bergen — Thorshavn — Island, vilde vor Forbindelse med Omverdenen være omsonst eller daarlig bevendt.

Nu skulde man tro, at B. D. S. eller Selskabets Skibe var meget imødekommende overfor os, efter at man har hørt en saadan Ytring fremsat. Men Tilfældet er i Realiteten, at Hensynsfuldhed fra Selskabets Skibe ikke har været nogen stærk Side, hvad Besejlingen af Thorshavn for Op- og Nedadgaende angaar. Selv den norsk-norrøne færøske Avis »Tingakrossur« har gentagne Gange, paa Offentlighedens Vegne, beklaget sig over den absolut ikke hensynsfulde Maade, B. D. S.s Skibe passer deres Farplan overfor Færøerne.

At være Prutten, og at prutte sig frem paa Langs og paa Tvaers, er karakteristisk for en stor Del af Nordmænd, der gennem Tiderne har gæstet Thorshavn, hvadenten det har været i Forretningsrinder eller — og navnlig — i Forlystelsesjemed. Man har saa ofte været ude for det, at det er en kendt Sag.

Saa tilbage til B. D. S.

Det er en Kendsgerning, at D. F. D. S.s og det færøske Selskabs Skibe i en lang Aarrække ombord har anvendt færøsk Arbejdskraft ved Losning og Ladning. Dette har aldrig været Tilfældet for B. D. S.s Baade.

Der blev allerede i 1927 rettet en Henvendelse paa rette Sted i Norge om at faa dette Forhold ordnet parallelt med Forholdene ombord paa D. F. D. S.s og Skipafelagiðs Skibe. Henvendelsen fremkom af den naturlige Aarsag, at de 3 konkurrerende Selskaber burde og skulde stilles paa lige Fod, hvad angik Arbejde i en færøsk Havn, og i dette Tilfælde var B. D. S. uretfærdigt begunstiget.

Men Norge svarede ikke.

Nu har »Havnar Arbeidsmannafelag« faaet en endelig Ordning med det danske og det færøske Selskab, hvorefter Arbejdet ved Losning og Ladning skal udføres af Arbejdere fra Land. B. D. S. vil ikke gaa ind herpaa og hævder sin uretfærdige Begunstigelse ved at sejle videre med de færøske Varer til Island, naar disse ikke kan opføres i Thorshavn paa andre Betingelser, end færøske og danske Skibe har.

Det er en Hensynsloshed fra B. D. S.s Side, der samstemmer med den her for Nationen nok saa kendte Prutteri.

Thorshavnske Arbejdere havde næppe ventet en saadan Hensynsloshed, og den gamle Sætning: »Kom til Norge, saa skal du se Hensynsloshed«, er nok saa a propos i dette Tilfælde.

Arbejder.

Úr Fóroyum.

Tórshavn.

Valgretsaldere.

Som bekendt vedtog Lagtinget i sidste Samling et Forslag, der gik ud paa at nedsætte Valgretsaldere ved Lagtings- og Kommunevalg til 21 Aar.

Sambandspartiet stemte imod, som altid, naar der er Forslag fremme om at øge de kulturelle Goders Omraade. Forslaget vedtoges af Socialdemokratiet og Selvstyrepatriet.

Nu vil Tilfældet, at Ombudsmanden har rejst denne Sag i det danske Landsting, og han har sikkert, ligesom mange andre, været fuldstændig klar over, at det ikke fik nogen god Medfart. Landstinget er nemlig et meget daarligt Sted for dem, der ønsker Forstaaelse af, at de kulturelle Goders Omraade bør udvides. Udvidelse og Fremskridt har sjældent vist sig at have Sangbund i det danske Landsting, hvorimod Indskrænkelsens og Stagnationens Disharmoni har gaaet Landstingets Reaktionære lige til Hjertet.

Hvis Valgretsaldere skulde